

Milí žáci,

říká se, že žít a pracovat je nejkrásnější věc na světě. V tyto dny končí školní rok 2008/09 a s ním deset měsíců školních povinností, napětí, ale také uspokojení, radosti či zklamání, přemýšlení, ale také oddechu. Připomeňme si stručně, jaký ten rok vlastně byl.

Pro někoho z vás úspěšný a radostný, pro jiného málo povedený, některým je to jedno. Každá analýza výsledků má však dva stěžejní body. Proč se tak stalo a zda to mohlo být lepší. Příčiny úspěchu či neúspěchu snad každý z vás zná a teď už záleží jenom na tom, zda z nich vyvodíte nějaké závěry.

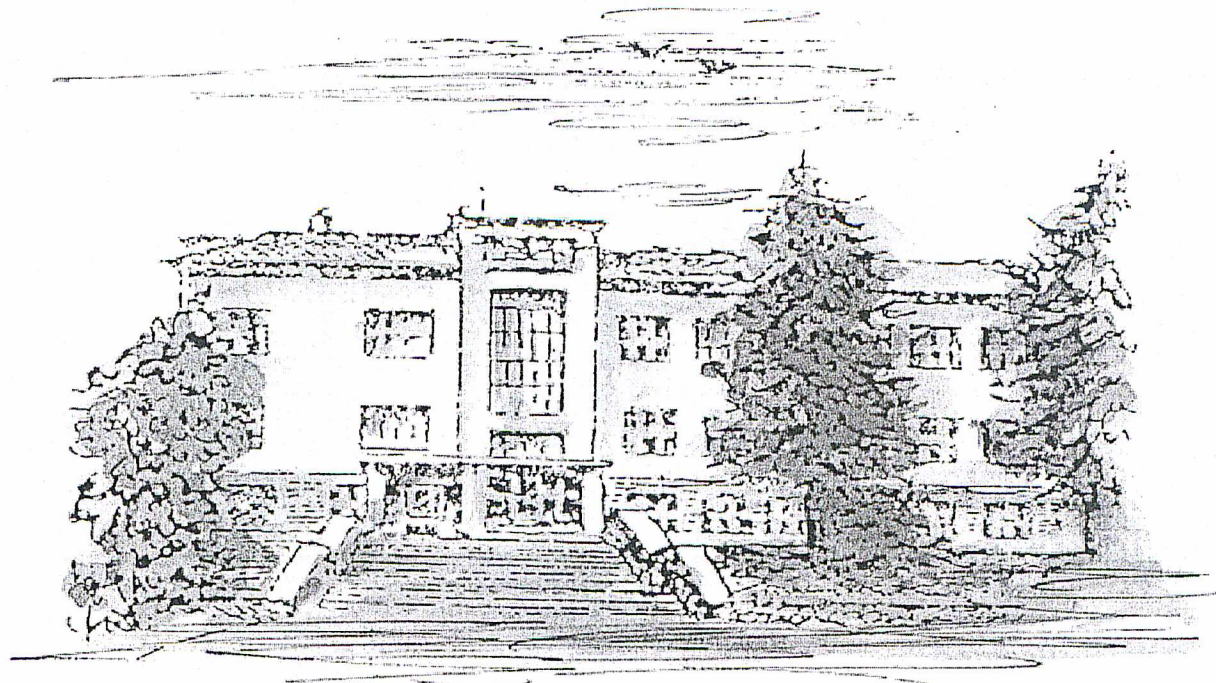
Z mého hlediska mají i nejlepší žáci určité rezervy při dosahování vyšších cílů, průměrní a slabší žáci nenaplnují představy učitelů a jejich výsledky neodpovídají jejich možnostem a nadání. Také se vám nedaří komunikovat a vystupovat slušně, mít příjemné vztahy s učiteli i se spolužáky, těšit se na školu a plně si ji užít. Jenom elita školy využívá všech možností, které jí nabízí učitelský sbor. A tak nás těší výborná prezentace nadaných žáků v naukových soutěžích, ve kterých nejúspěšnější postoupili až do krajských kol. Na výborné výsledky sportovců jsme si už zvykli a umístění v republikových kolech nás nepřekvapuje. Máme radost z úspěchů Světlovánku, dokonce na mezinárodním poli, tleskáme mladým umělcům ze ZUŠ, jsme potěšeni úspěchem mladých požárníků, fotbalistů, rybářů či jiných zájmových útvarů.

Velké poděkování patří také našemu zřizovateli – městu Bojkovice, které zrekonstruovalo starou budovu Obecné školy, vyměnilo okna, zateplilo obvodové pláště staré školní budovy a učebnového pavilonu na Štefánikově ulici. V příštím roce se těšíme na otevření nového polyfunkčního hřiště s umělým povrchem, které budou využívat nejen děti z naší školy, ale i široká bojkovská veřejnost.

Končíme rok naplněný smysluplnou prací, ve které si mnozí splnili své touhy a předsevzetí, získávali zdravé sebevědomí a odhodlání s cílem dělat čest nejen sobě, rodičům, ale celé škole.

Těmto žákům patří můj dík a všem upřímné přání krásně prožitých prázdnin.

Zdeněk Ogrodník, ředitel školy

**Základní školu T. G. Masaryka v Bojkovicích navštěvuje v současné době 508 žáků,
z toho 207 žáků 1. stupně a 301 žáků 2. stupně.**

Nejlepší žáci 9. ročníku přijati starostou města:

9.A	Regináč Jan	9.B	Berčíková Renáta
	Kúdela Marek		Mikulášková Sandra
	Urbanová Kristýna		
	Šobáňová Kristýna	9.C	Vaverková Jana
	Raková Lucie		Ondrušková Michaela

Vážení učitelé, pane řediteli, hosté, milí spolužáci.

Stojím tady, abych Vám za nás vycházející žáky řekla pár slov na rozloučenou.

Celé tohle dobrodružství začalo v září před devíti lety, kdy jsme jako pilní školáčci za doprovodu Dády Patrasové cupitali vsťric tomu všemu novému, neokoukanému, co nám ten velký školní svět nabízel.

První stupeň jsme si všichni užili, naučili se číslice, písmenka, navázali jsme nová pevná přátelství, která přetrvala dodnes. Jak šel čas dál, dopracovali jsme se na druhý stupeň, kde nás ten smích začal pomalu přecházet. Rozpadly se nám naše třídní kolektivy a do nových tříd nám přišly děti z okolních vesnic, které mezi nás rychle zapadly. Zpočátku jsme si museli zvykat na tvrdší a náročnější režim, který zpočátku nebyl vůbec žádné peříčko, ale postupem času jsme tomu svižnějšímu tempu přivykli. Druhý stupeň nám také nabídl spoustu mimoškolních aktivit, lyžařských výcviků, výletů, soustředění, exkurzí, vědomostních, jazykových či sportovních soutěží, které jsme si jaksepatří užili a daly nám nové zkušenosti, které v dalších etapách života určitě využijeme.

Proto bychom rádi poděkovali učitelům, kteří s námi tyhle akce prožili a připravovali.

Velké díky patří všem učitelům, kteří s námi ty 4 roky ustáli. Podali nám pomocnou ruku, když byla potřeba a ve zdraví přežili všechny naše nálady i chování, i když to s námi nebyvalo dvakrát jednoduché. Velké díky jim určitě patří za podporu, ochotu zodpovídat otázky a řešit problémy týkající se nového chaotického přijímacího řízení.

Mladším spolužákům bych ráda za sebe i všechny devátáky chtěla popřát, aby jejich školní léta byla taky tak pestrá a veselá jako ta naše. A zároveň Vás chceme moc požádat, abyste učitele aspoň trochu šetřili, protože s námi si užili opravdu dost.

Nezbývá nám nic jiného, než Vám všem popřát hodně štěstí, pevné nervy a krásné, slunné prázdniny.
DĚKUJEME !!!

Lucka, 9.A

LITERÁRNÍ ČTENÍ

Ve středu 29. 4. 2009 proběhla již podruhé prezentace vlastní tvorby žáků s názvem Literární čtení.

Této akce se zúčastnilo 30 žáků z 6. – 9. ročníku, kteří před početným obecnstvem přečetli své povídky, básně, úvahy, charakteristiky a další práce.

Jejich témata byla rozmanitá, od problémů globálního oteplování, tolerance ve společnosti, až po přátelství, rodinu i školu, atd. Není možné jmenovat všechna, protože jich bylo 30.

Strávili jsme velmi příjemné odpoledne. Některé práce zveřejňujeme v časopise Školák a ostatní budou zveřejněny v Mozaice literárního psaní, která vyjde v příštím školním roce.

Můj bratr

Můj bratr zdědil jméno po svém otci a dalších předcích. Jmenuje se Bohumil. Podomácky Bobo. Tento přímo vymodlený hoch se narodil před čtyřmi lety v uherskohradištské nemocnici.

Jeho kulatý obličej zdobí zelené oči, malý nos, červená ústa a mírně odstávající uši. Na svůj věk má spíše menší postavu. Rád střídá pyžama a nenechá si příliš mluvit do oblečení.

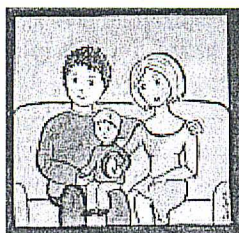
Zbožňuje mateřskou školu, kterou navštěvuje každý den. Tam je údajně hodný.

Rodiče ho považují za manuálně zručné dítě, s čímž absolutně nesouhlasím. Mezi jeho špatné vlastnosti patří ta již zmiňovaná tvrdohlavost, občasná výbušnost a lenost. Pro dobré vlastnosti musím zapátrat v paměti ... možná pracovitost a dobrosrdečnost. V některých směrech je dost naivní, těší se do školy a chce hrát na housle. Jedno naivní přání však máme společné oba, chceme nový pokojík (a někdy i novou maminku).

Ve skrytu duše jsem ráda, že se narodil, i přesto jaký je!

Kateřina, 7.B

Rodiče a děti

Mezi rodiči a dětmi jsou problémy častým jevem. I když si to nikdo předem neplánuje, vždycky se nějaký ten problém objeví. Můžeme být rádi, že rodiče máme, ale neznám nikoho, komu by občas nelezli na nervy. Často se mluví o tom, jak jsou děti nevděčné, drzé, líné..., ale to, jak se chovají někteří rodiče, už ustupuje do pozadí. Přitom rodiče své děti zkrátka musejí mít rádi. To, že děti nemusí mít své rodiče zrovna v lásce, je normální, oni si totiž nevybíraly, komu se narodí.

Udržet v rodině přátelské vztahy není jednoduché. Pořídít si potomky zvládne každý, ale pořádně je vychovat, to už ne. Poměrně snadným řešením, jak dát domácnosti řád, jsou zákazy. Zakazují se všechny věci, které máme rádi – televize, počítače, výlety, chození ven... Nejhorší a děsně neslušné je však přetrhávání pout mezi lidmi – zakazování kamarádů, popř. partnerů. Na tohle nemá právo nikdo! Ani vlastní rodiče.

Je možné, že kamarádi nás zatáhnou do „jiného světa“, budou nás nabádat ke kouření, alkoholu, krádežím apod. Ale to je věc každého, a jak s tím naloží, také. Možná, že tyhle zákazy pramení z lásky a strachu, ale zakazovat radikálně by neměli. Třeba právě o to většině mládeže jde – dělat něco zakázaného. A proč? Ono zakázané ovoce vždycky lépe chutná. Nejspíš si tím chceme něco dokázat, v pubertě jsme ještě dětmi, ale cítíme se dospělými. Možná nás to bude mrzet, o tom by nám mohli rodiče něco říct, ale jinak zákazy se snažíme stejně jenom porušovat, tak na co je dávat? Na nic, vzniká jen další a další porušování pravidel.

Eliška, 8.C

Jahodiska

Spatříte je ihned, jakmile se přehoupnete přes kopec do Bojkovic. Rozlehlá louka, na které se hrdě tyčí strom. Rozhlíží se do krajiny již několik desetiletí a taky se má na co dívat. Rozhled je odtud opravdu krásný. Na Jahodiska chodíme s tatínkou každý rok nejmíň třikrát. Na jaro, v létě a na podzim. V zimě jsou zasnežená tak, že se tam téměř nedostanete.

Brzy zjara je vše čerstvé. Z lesa za námi teče potůček z roztávajícího ledu. Zbytky sněhu pod osamělým stromem již také ustupují svěží zelené trávě a rostlinám. Celá krajina je jako právě probuzená. Slunce září nad krajem jako nejjasnější zlato a odkrývá poslední bílé příkrývky, aby objevilo sneženky. Louky se lesknou ještě posledními kapkami roztáté zimní krásy, oblaka líně plují oblohou. Stromy se ještě moc zelené nenajdou, listů je zatím i s květy schované v pupenech na prázdných větvích starých i mladých dubů, buků, bříz i lip, javorů a dalších listnatých stromů. Na kopci vlevo od nás se pasou krávy, na poli pod námi se zelenají výhonky obilí. Celá krajina na mě působí jaksi otevřeněji než v jiná roční období. V polích jsou vidět stopy koní, kteří tudy jezdí. Krajina se šplhá kapičkami, mokrá kostelní střecha se na slunci jen blyští. Dřevěná socha krávy pod stromem je ještě vlhka, takže na ni nemůžeme sedět jako obvykle. Pokud zraje a svítí sluníčko, pak nám svěží zelená krásně doplňuje azurově modrou oblohu. Příroda působí jako by byla nově nabitá energií. Část své síly nám asi propůjčí, cestou domů skáče a pobíháme po jahodiskách se smíchem. Jahodiska mám na jaře velmi ráda.

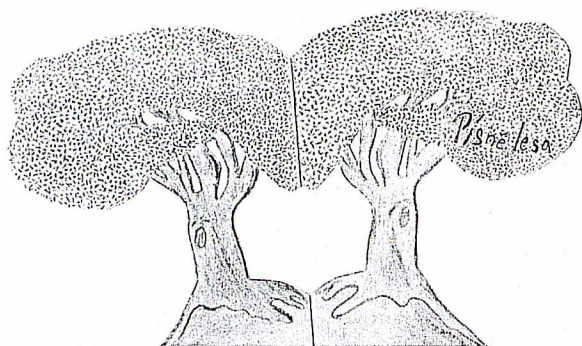
Nejhezčí výhled je asi v létě kolem osmé hodiny večerní. Sedneme si na sochu dřevěné ležící krávy a rozhlížíme se kolem. Dole pod námi se rozkládá Pítn, který pokrývá celé údolí. Na kopci nalevo se stejně jako na jaro pasou krávy, pod námi už zraje obilí. Před námi je kopec, na kterém stojí kostel. Zvony oznamují lidem klekání, jejich zvuk se nese až k nám. V dálce je vidět kousek Bojkovic a obrys Nového Světlova. Slunce se pomalu začíná sklánět k nazlátlým mrakům na obzoru. Za kostelem a hřbitovem, jak tam ten kopec pokračuje ve velkou louku, se mihnou srnky. Znaslechne se zabečení ovcí od Palátů. Železnice, která se leskle kroutí kolem celé vesnice, je chvíli prázdná. Celý výhled tak získává uklidňující vzhled, jako byste se dívali na obraz ze spícího kouta světa. Natrháme nějaké kvítí, na Jahodiskách roste plno kopretin a dalších lučních květů. V létě je to tady vskutku nádherné. Když odcházíme, otočíme se. V jednom koutě se schovaná krčí ozvěna. Chvilí se s ní hádáme, kdo bude mít poslední slovo. Vždycky to vyhraje. S květinami se vracíme domů.

Podzim má také své kouzlo. Všechny lesy zahnaly odstíny zlatavé, rezavé a čokoládové. Tráva na loukách začíná schnout, a tak žlutnou i ony. Někdy po poli projede traktor. Za Pítnem se vznášejí papíroví draci. Srnky pobíhají kolem lesů, dravci krouží nad prázdnými poli. Slunce se po většinu času skrývá za mraky, a pokud dopadne zbloudilý paprsek na zem, rozzáří barvy veselějšími odstíny. Ze stromu, pod kterým vždy sedíme, nám barevné listy padá do klína. Vítr si s listy ve větvích na zemi pohrává stejně, jako si v zimě hraje s vločkami.

Jahodiska. Rozlehlá louka, na které se hrdě tyčí strom. Rozhlíží se po bílé krajině. Široko daleko vládne sněhové ticho. Na chvíli se vše uložilo k zimnímu spánku, aby se život na Jahodiskách s prvním jarním paprskem opět probudil.

Eliška, 7.B

Dříve byla příroda mocná, teď je nemocná

Příroda je velká věda. Nikdo neví, co si na nás připraví. Někdy je to jen lehká přeháňka, jindy zemětřesení, ba dokonce i tornádo. Když jsem byla menší, příroda mi vždy připomínala královnu světa. Postupem času jsem si uvědomila, že taková královna jde pomalu, ale jistě sesadit z trůnu. My si to neuvědomujeme, ale je to tak. Častým odhazováním odpadků, netříděním odpadu nebo jen smogem, který způsobují různé továrny nebo auta. Proč si jí lidé neváží? Jim nezáleží, jak bude na světě jejich potomkům? Na tyhle otázky si nedokážu odpovědět. Myslím, že příroda má s námi hodně velkou trpělivost. Toho bychom si měli vážit a chránit ji. Jsem zvědavá, jak Země bude vypadat tak za 200 let. Jestli si jí lidé začnou vážit nebo život úplně vymizí.

Šárka, 8.C

Co mám/nemám ráda na naší vesnici?

Bydlím v Komni, ve vesnici jako z pohádky. Když se nad tím zamyslím, jsme tu jeden velký kolektiv. Najde se i pár výjimek, které nám tady život znepríjemňují, ale to by se dalo přejít. Těmi výjimkami myslím občany, kteří stále hledají špatné věci jak na lidech, tak na vesnici, ničí životní prostředí, obecní majetek a porušují předpisy například tím, že pálí trávu tehdy, kdy by neměli. Proto tu také vzniklo už několik požárů. Jako trest bych navrhla pokuty.

Co u nás mám nejvíce ráda? Je tu mnoho příjemných lidí, se kterými není problém si popovídat. Mám tady kamarády. Není zde velký provoz, který by způsoboval dopravní nehody. Když člověk potřebuje klid a srovnat si myšlenky v hlavě, najde si jistě nějakou rozkvetlou a voňavou louku. S kamarády si můžete vyjet na kole nebo se jen tak procházet.

S kulturou je to o něco horší. Každý rok se koná tradiční fašank, na který jsme pyšní, ale jinak zde není moc možností a kulturních akcí. Dříve fungovalo kino, dnes je to jen sokolovna. Proč už to není jako dřív? Vždyť by to mnoho lidí ocenilo. Hlavním problémem je nedostatek financí a schopných lidí. Někdy se uspořádá diskotéka, na hřišti se hrává fotbal a na různých místech se schází skupinky lidí.

Myslím, že by bylo dobré Komňu obohatit o parky, akce a zábavné atrakce, jako je dětské hřiště.

Hlavním tématem na obecním úřadě je cyklostezka. Projednává se její vybudování. Vedla by do Bojkovic, což by bylo podle mě velmi výhodné. Nemuseli bychom šlapat ty kopce a o zábavu a dobrou kondici by bylo postaráno.

Co u nás na vesnici nemám ráda? Není tu moc možností z hlediska práce a zábavy. To bych určitě změnila. Pro mládež bych vymyslela práci, aby vesnice vypadala útulněji a čistěji. Samozřejmě bych jim zaplatila, protože o peníze je teď velký zájem. Tuším, že by to pracovníkům i občanům přidalo na radosti.

Ingrid, 8.D

Nejcennější co mám.

Nejlépe je mi s rodinou. A když vidím, jak se máme rádi. Všichni radostí oplýváme, jsme zdraví a navzájem se doplňujeme. Cítím-li lásku, kterou od rodiny získávám, je mi příjemně. To je pocit štěstí. Z toho vyplývá, že nejcennější je pro mě rodina, která mi dává vše důležité pro život. Myslím tím nejcennější cit, který může člověk poznat – lásku. A dále také rady, zkušenosti, radost a pocit bezpečí. Bez rodiny to musí být těžké.

Co je pro mne dále cenné? Určitě přátelé. Myslím, že ti praví přátelé, kterým se můžeme svěřit, často dokáží rodinu nahradit. Dávat nám všechny pocity, city a potřeby. Je fajn mít přátele, se kterými se můžu o všem pobavit, svěřit se jim a užívat si s nimi spoustu krásných chvil.

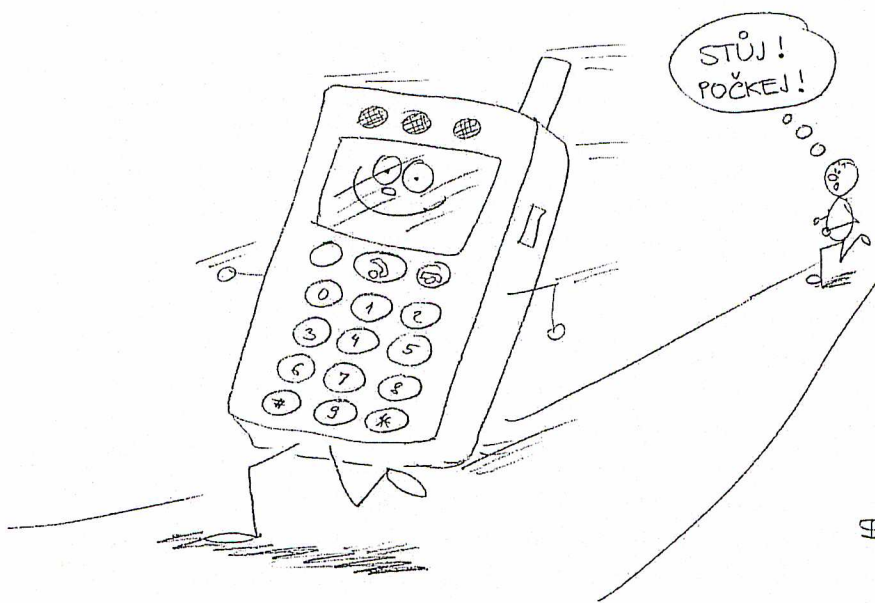
Za nic na světě bych nedala svou rodinu, kamarády a přátele. Proč jsou pro mě důležití a cenní? Jsou pro mě nejcennější, protože mi umožňují zažít, i když obyčejné, ale přitom nejlepší a nejcennější chvíle a zážitky. A taky city jako je láska a pocity radosti, štěstí a bezpečí.

Troufám si říct, že pro každého z nás by měly být nejcennější maličkosti, které nás dělají šťastnými. Žádné drahé věci, jako je například počítač, nás nikdy neudělají šťastnějšími, než když jsme s rodinou, přáteli a hlavně když jsme zdraví.

Veronika 8.D

Mobil ve škole – ano či ne?

KONEČNĚ OPRAVDU MOBILNÍ TELEFON

Když si pročtu školní řád, narazím i na odrážku o mobilních telefonech – mají být vypnuté, v lepším případě je ani nenosit. Praxe je ale úplně opačná.

Proč ano? Nošení telefonů určitě není jen kvůli spolužákům (zábava). Mnozí rodiče jsou určitě radši, když jejich dítě má mobil stále při sobě, tudíž i ve škole. Mají jej pod kontrolou, nebo dítě naopak může říct, že se zpozdí a rodič pak netrne strachy, když dítě není doma v obvyklou dobu.

Je tu ale i ta druhá strana. Mobily v dnešní době nejsou zdaleka jen cihly, které umí leda tak vytočit číslo a na pár minut se spojit s druhou stranou.

Všechny funkce – vestavěné fotoaparáty, rádia nebo přehrávače hudby – jsou velmi užitečné, když jsou hned k dispozici. Vše se ale bohužel dá „zneužít“. Peprné fotky nebo videa, na kterých bychom asi za žádnou cenu být nechtěli. Pak i pouštění hudby tak, že to zdaleka neslyší jen ten, co to slyšet chce. Přejde mi to od toho, co hudbu puštěnou má, docela netolerantní vůči ostatním. On také ze svého okolí neslyší písničky, které by mohly být úplně mimo jeho vkus. To se mi moc nelíbí.

Byla bych pro, aby se mobil směl používat. Ale to jen o přestávkách a v krajních situacích. Kdyby se to radikálně zakázalo, myslím, že by si žáci i s jejich rodiči možná tak maximálně zaťukali na čelo.

Veronika 8.D

Pohádka o LÉTU

Autor:

Veronika Šimoníková

Ilustrace:

Veronika Šimoníková

Bylo nebylo jedno krásné roční království, ve kterém žily čtyři sestry - Jaro, Léto, Podzim a Zima. Každá měla své kouzlo, každá byla nějak oblíbená, ale nejvíc LÉTO. Ptáte se proč? Na tuto otázku nemusím hledat odpověď dlouho. Je to jednoduché. Každé dítě má rádo teplo, vodu, zmrzlinu a prázdniny. Ostatní sestry byly u dětí také oblíbené. Jaro tím, že se probouzela příroda, kvetly první jarní květiny. Podzim měly děti rády kvůli větrnému počasí a Zimu zase kvůli sněhu.

Jaro, Podzim a Zima však na svou sestru žárlily, protože nebyly oblíbené tak jako ona, a dohodly se, že ji musí o přízeň dětí připravit. Když měla začít vláda Léta, sestry se domluvily, že ji na nějakou dobu pošlou do jiné země za příbuznými. Slíbily, že se tady o všechno postarají. Sestra Léto souhlasila a začala si balit.

Druhého dne vyprovodily Léto z království a popřály jí šťastnou cestu. Když byla sestra za horami, Jaro si obléklo všemocný plášť a místo kopretin, teplé vody a letních radovánek se ze země začaly tlačit sněženky s bledulemi. Počasí se značně zhoršilo. Děti zahazovaly zmrzliny a utíkaly se domů ohřát. V Bulharsku si lidé balili lehátka, sundávali sluneční brýle, vraceli se zpět do hotelů.

Po několika dnech Jaro sundalo plášť a předalo ho Podzimu. Co se začalo dít za jeho vlády, to raději ani nechtějte vědět. Listy padaly, začal se zvedat silný vítr a všichni spínali ruce a povídali: „Ježíškote, co to je, to má být léto? Je přece červenec a ono to vypadá, jako by byl říjen!“ V předpovědní stanici si nevěděli rady. Jeden den hlásili sluníčko s vysokými teplotami a najednou se objevila vichřice, která lámala stromy. Lidé nevycházeli ven. Všichni začali vymetat kamna a všude stoupal z komínů kouř.

V domluveném termínu nastoupila Zima, aby dokončila to, co Jaro a Podzim začaly. Ten den se začaly dít věci! Přišla taková chumelenice, až z toho přecházel zrak. Když se chtěl někdo podívat ven, nemohl, protože na oknech se ocitl silný mráz, který maloval lidem do oken strašlivé obrazy. Všechny sestry měly radost, když viděly své dílo. Ale v den, kdy se mělo Léto vrátit, se jim to nějak vymklo z rukou. Jaro chtělo vládu jenom pro sebe, Podzim také a ani Zima nechtěla zůstat pozadu. Začaly se tedy o plášť prát. Každá ho chtěla jen pro sebe, ale ani jedna nepomyslela na následky. Potom se stalo to, čeho se všichni obávali. Plášť se roztrhl na tři cáry a na Zemi začalo peklo. Chvilí kvetly sněženky, po pár minutách začala vichřice, a aby toho nebylo málo, vystřídala ji chumelenice.

Léto se ve světě dozvědělo, co se na Zemi děje, a v tu ránu si vzpomnělo, co jim říkala jedna hodná věštkyň: „Pokud se plášť dostane do nepovolaných rukou a ty ruce se při vládě neshodnou, plášť se roztrhne a Země si bude dělat své.“ Léto se tedy rozloučilo s příbuznými a co nejkratší cestou pospíchal domů.

Když se v ročním království rozletěly dveře a sestra Léto vešla dovnitř, sestry zašívající plášť vyjekly, až si málem přešly své neopatrné prsty. Potom se snažily všechno Léto vysvětlit a jedna na druhou svalovala vinu. Po dlouhém přemlouvání a spoustě omluv jim Léto odpustilo, ale plášť si raději vzalo na starost samo.

Dlouhá práce byla konečně u konce. Léto si obléklo plášť, zapnulo knoflík a na Zemi se všechno vrátilo do starých kolejí. V Bulharsku se zaplnily pláže a na koupalištích nestačili prodávat vstupenky. Konečně bylo všechno, jak má být. A od té doby mají všechny děti na světě Léto nejraději.

Obhajoba Ježibaby

Byl krásný letní den a právě jsem relaxovala v křesle u televize. Najednou jsem slyšela šramocení, ale protože jsem byla v polospánku, nereagovala jsem. Druhý den to tu bylo zase. Tentokrát jsem vařila. Vyšla jsem ven a viděla dvě dítky, která mi loupala perníček. Velmi si pochutnávala, a to mě potěšilo. Obě děti vypadaly, že nemají domov. Vyprávěly mi svůj příběh, který každý už dobře zná. Bylo mi jich líto, tak jsem jim nabídla pobyt u mě. V chaloupce už nebylo místo. Venku ale zůstala klec po mém psím mazlíčkovi.

Pětkrát denně jsem jim nosila vydatná jídla a perníček k tomu. Rostly před očima. Z legrace jsem je vždy štípala do malíčků. To nás vždy pobavilo.

Jednoho dne jsem šla péct kachnu. Děti skotačily a málem jsem Jeníka hodila do pece. Myslel si, že ho tam hodit chci. Násilím mě chytily a do pece hodily. Zbýl ze mě jen popel. Dítky utíkala domů a s kamarády snědla celou mou perníkovou chaloupku. Ingrid, 8.D

Ušatec

Ahoj!

Jsem dům Ušatec. Říkají mi tak, protože mám střechu, která vypadá jako uši.

Určitě vidíte, že kolem mě vede široká, nově postavená silnice, po níž se každý den prožene nespočet aut. Lidé kolem denně chodí do práce, do školy a odpoledne zase zpět a já je pokaždé zdravím, i když mě neslyší.

Určitě mi dělá radost, že u mě postavili dětské hřiště, takže si sem každý den chodí hrát hodné děti a občas i jejich rodiče. Také je patrné to, že kolem mě vede mnoho drátů. Moc rád je nemám, protože mi zaclání ve výhledu na nedaleký, zrovna opravovaný hrad.

Co se týče přímo mne, tak příští týden oslavím jubilejní 15. narozeniny a slyšel jsem, že nájemci chystají na moji počest oslavu, což mě velice těší.

Všechny zdravím a doufám ve vaše navštívení.

Marek, 7.A

Opuštěná městečka

Opuštěná městečka září novotou,
Domy otevřeně čekají na rodinu svou.
Stromy v dálce jdou dál s větrem,
co tak silně vál.

Vzadu za stromy kostel vykukuje,
jediným okem dívá se.

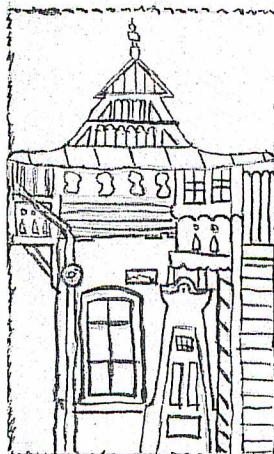
Diví se, na co se ty domky dívají.

Že by tam snad něco hledaly?

Domky napravo pomalu sjíždí,
ještě pomaleji než slavní hlemýždi.

Slunce svítí na špičku kostela,
ale kostel si z toho vůbec nic nedělá.

Uprostřed vesničky mezi barákama,

stroměčky s korunama jak melounama.
Oplocené jsou, snad aby neutekly,
hrobeček mezi nima,
málem jsme se lekli.
Kostelíček vzadu opuštěný je smutný,
že nikdo v něm není.
Na konci cesty konec není,
jdu pořád rovně po kamení.
Počasí barákům jenom spěje,
sluníčko se na ně stále směje.
Směje se a bude pořád,
aby se kostelíček pěkně ohřál.

Martin, 8.D

ŽÁKOVSKÁ KNIHOVNA

V letošním školním roce bylo zakoupeno do žákovské knihovny 113 nových knih. Všechny byly financovány z prostředků SRPŠ.

Nové knihy:

Bohatá, Veronika: Velká kniha strachu
Stoker, Bram: Drákulův host
Vondruška, Pavel: Kryptologie, šifrování...
Sýkora, Milan: Od 18 nepřístupno
Zweigova, Stefanie: Rodiče jsou taky lidi
Dickens, Charles: Záhada Edwina Drozda

Z knihy Veroniky Bohaté Velká kniha strachu

Z přízraku čísel mrtvolný chlad.

Duch se posadil do druhého křesla. „Ty nevěříš, že jsem to já, vid’?“ zeptal se. Scrooge zavrtěl hlavou. „Věřím jen tomu, na co si můžu sáhnout. Určitě jsem něco špatného snědl, a teď mám takovéhle vidiny!“

Duch si odmotal z hlavy šátek a čelist, předtím mrtvolně ztuhlá, ale nyní povolena, mu spadla na prsa. Scrooge se strašlivě vyděsil.

„Co po mně chceš?“ zajektl zuby.

„Jsem po smrti odsouzen toulat se světem a pozorovat všechno, co jsem za života mohl napravit a neudělal jsem to,“ řekl smutně přízrak. „Už sedm let cestuji na křídlech větru. Ten řetěz, co táhnu za sebou, jsou všechny věci, které mě odváděly od mého skutečného poslání. Sám jsem si ho vyrobil. Byl jsem sice výborný obchodník, ale pachtil jsem se jen za ziskem, soucit a láska mi byly cizí.“

Charles Dickens - Vánoční koleda

DIVADLO

Předmětová komise českého jazyka každoročně pořádá pro žáky 8. a 9. ročníku zájezd na divadelní představení do Zlína a Uherského Hradiště. V letošním školním roce navštívili žáci 9. ročníku v měsíci září divadelní představení v Uherském Hradišti a zhlédli hru Tcháni, aneb jak neprovdát dceru. Žáci 8. ročníku zhlédli v únoru divadelní hru Eva tropí hlouposti v Městském divadle ve Zlíně.

Zážitky z divadla

Už je to tady, ten den, 11. února, den kdy jedeme do divadla. Ráno jsme se všichni sešli ve třídě. Čeho jsem si první všimla, bylo to, co měla naše třída na sobě. Kluci měli sako, holky sukně a šaty. Byl to nezvyk vidět takhle všechny oblečené, především u kluků, kteří nosí kalhoty a mikinu, teď měli sako a kravatu.

Začala hodina a my jsme to chtěli zdokumentovat, tak jsme si všichni stoupli před tabuli a udělali pár fotek. No řekněte, kdo by takovou událost nechtěl vyfotit?

Čas ubíhal rychle, a proto jsme se šli obléct do kabátů a bund a hurá k autobusu. Když jsme dorazili do divadla, odložili jsme si bundy a dozvěděli jsme se, že hlavní postava divadelní hry Balada pro banditu si vyvrtl kotník a jako náhradu nám zahrají hru Eva tropí hlouposti. Souhlasili jsme. Konečně jsme všichni seděli v sále. Zavřely se dveře, roztáhla se opona a tam seděl v malém autě Michal, který měl sestru Evu, která se snažila pro svou tetu Pa ukrást recept na Záhorské růže.

Hra byla rozdělena na dvě části. Po první části hry jsme si řekli naše zážitky a byli jsme připraveni vrátit se zase do sálu. Po skončení představení jsme si vzali svoje věci a šli k autobusu.

Autobus už na nás čekal a my jsme nasedli. Když jsme dojeli do Bojkovic, šli jsme na oběd. Po obědě jsme se vrátili s krásnými vzpomínkami domů a těšili jsme se, až budeme naše zážitky doma vykládat svým rodičům a sourozencům.

Natálie, 8.D

Žáci 9.C se v letošním školním roce zúčastňovali Diskusního fóra při Nadaci J. Pivečky ve Slavičíně

Snížení věkové hranice trestní odpovědnosti — téma letošních diskusních fór při Nadaci J. Pivečky ve Slavičíně

Když jsem se poprvé dozvěděla, že pojedeme na tři poučné besedy, byla jsem překvapená, ale zároveň jsem se těšila. Myslím, že každá beseda nám něco dala. Na první nás pan Holzman seznámil s trestním právem. Ze zajímavých historek jsme se dozvěděli něco o mladých pachatelích, soudech a o právu všeobecně. V druhé besedě jsme nakoukli s panem Železným do politiky. Překvapilo nás, s kolika osobnostmi se už setkal. Taky nám prozradil své zkušenosti s tresty mladistvých. Na panu Uzlovi se mi líbilo, že řekl všechno přímo. Nebál se mluvit o tématech, která by jiní dospělí zavrhli.

Ale ani od jednoho pána jsem si neutvořila jasný názor, myslím, že je to půl na půl. Určitě se čtrnáctileté dítě moc neliší od patnáctiletého, ale to pak můžeme i říct, že se třináctiletý neliší od čtrnáctiletého. Je to tak trochu začarovaný kruh. Nikde nekončí, nikde nezačíná. Shromáždí se hodně důvodů, proč hranici snížit, ale také proč ne.

Souhlasila bych, protože i ve čtrnácti letech páchali mí vrstevníci trestné činy a měli už dost rozumu na to, aby věděli, že je to špatné. Na druhou stranu si dovolím i nesouhlasit. Teď se to posune na 14, kam to ale půjde dál? Na 8 let? Na 7?

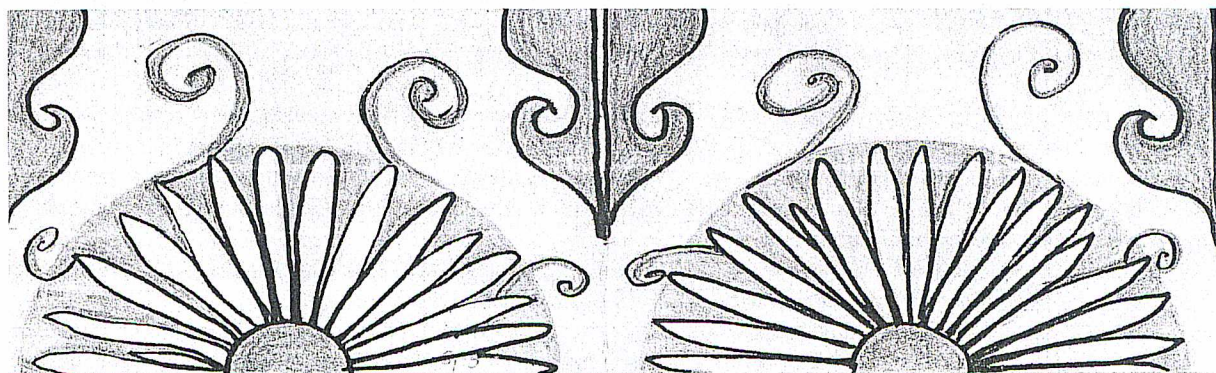
Můj názor je, že za trestné činy mládeže jsou odpovědní trochu i rodiče. Pokud hodně povolují, dítě se více osamostatňuje a více si dovoluje. Když se patnáctileté dítě toulá ve dvě ráno po venku a po diskotékách, co si pak můžeme myslet o rodičích? Taky občas rodiče posílají děti krást, vina tak není úplně na dítěti. To totiž v takovém prostředí vyrůstá a považuje to za samozřejmé. Je to ale zase odsud posud. Když čtrnáctileté dítě zabije člověka, to už je opravdu moc.

Kdybych tuhle skládku měla dát dohromady, rozhodla bych se pravděpodobně pro volbu ano, ale s několika omezeními. Zjistila bych si všechno o rodině, okolnostech, výchování dítěte či mladistvého, sedla bych si s ním a promluvila, zjistila, jaký je, co ho k tomu činu vedlo. Podle toho bych možná stanovila vyšší trestu. Zároveň si ale myslím, že takovéto rozhodování by bylo těžké. Pošlu ho do ústavu na 3 nebo 4 roky?

Po mém rozhodnutí by bylo hezké, kdyby mi ho občané schválili, také bych však nechtěla nést tíhu stížností. Doufám, že jakkoliv se už tenhle případ vyřeší, bude to dobré pro všechny – pro rodiče i děti. Měli bychom mít natolik rozumný parlament, aby se shodl a rozhodl správně.

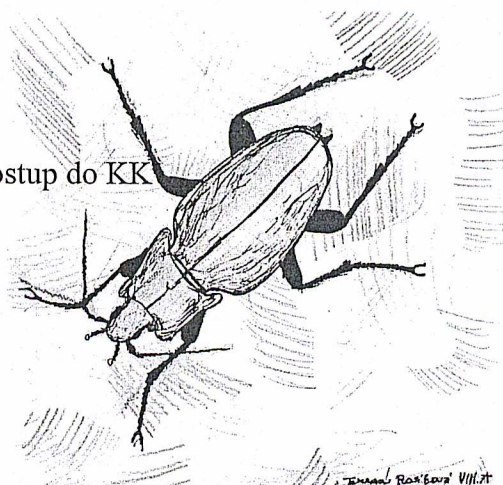
Velmi mě zajímá, jak tohle celé dopadne, i když to u mě v podstatě nic nezmění. Já už 15 let mám, ale pro některé čtrnáctileté to možná bude čára přes rozpočet.

Jana, 9.C

Výsledky okresních kol naukových soutěží

Barbora Nováková	3. místo	olympiáda AJ
Renáta Berčíková	8. - 10. místo	olympiáda AJ
Eliška Kunderatová	1. místo	olympiáda DĚ postup do KK
	2. místo	olympiáda PŘ postup do KK
Jana Vaverková	3. místo	olympiáda DĚ postup do KK
Anežka Kunčarová	5. místo	olympiáda PŘ
Marek Ogrodník	3. místo	olympiáda Fy
	5. – 9. místo	Pythagoriáda
Jakub Pongrácz	10. místo	olympiáda Fy postup do KK
Nikola Fojtíková	1. místo	Sudoku
Eliška Gálová	1. místo	Sudoku
Aneta Fojtíková	2. místo	Sudoku
Jakub Hamšík	3. místo	Sudoku
Dominik Slaviček	4. místo	Sudoku
Hana Rybníkářová	7. místo	Sudoku
	9. místo	olympiáda Fy

Poznej a chraň přírodu – přírodopisná soutěž:

Nela Švajdová, Tereza Plášková, Anežka Kunčarová	4. místo
Richard Petráš, Filip Páral, Michal Valášek	6. místo

Soutěž v dopravní výchově:

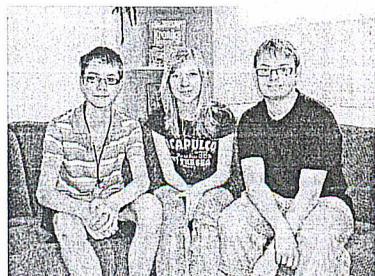
Tomáš Ondrušek, Pavel Bublík, Šárka Andrlíková, Eliška Kunderatová 1. místo

Literární soutěž Okno do duše

Tereza Francová 1. – 8. místo

Soutěž O krále českého pravopisu

6. ročník	Tereza Plášková
7. ročník	Marek Bartošík
8. ročník	Eliška Kunderatová
9. ročník	Kristýna Urbanová

Někteří žáci z 8.C se v letošním školním roce zúčastnili literární soutěže „Okno do mé duše,“ která se konala v KOSTCE škole ve Vsetíně. Tereza Francová skončila z 350 zúčastněných na 1. – 8. místě.

OKNO DO MÉ DUŠE...

... by možná mělo zůstat zavřené .. jen pro jistotu. Budu tedy mluvit obecně.

Myslím, že mnoho mladých lidí trápí škola. Ne snad proto, že chodit do ní je takové utrpení. Spíše si myslíme, že nám učitelé škodí, že číhají za každým rohem, aby nám mohli dát nějaký ten úkol nebo poznámku. Trápí nás rodiče, kteří se svými zastaralými názory jsou často k smíchu či k pláči. Trápí nás fronty všude kolem, zavirovaný počítač i autobusy narvané k prasknutí. Trápí nás prostě celý svět. Máme na to věk. Je vůbec něco, co nás těší? Ano!

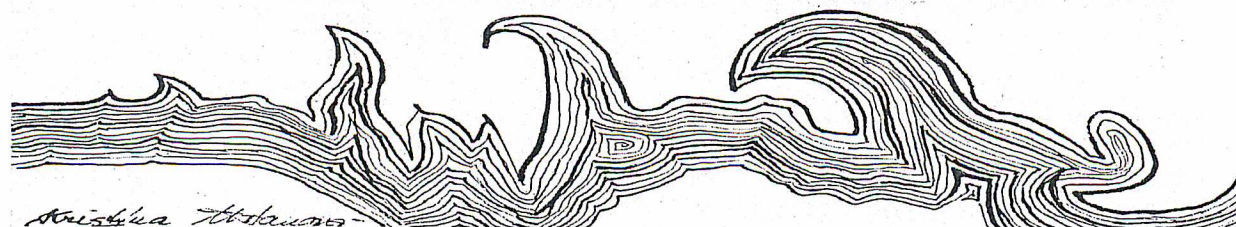
Těší nás kamarádi, se kterými trávíme každou volnou chvíli. Těší nás babička, která po sto letech přijede besedovat a přiveze menší či větší finanční obnos, aby tím vykompenzovala, že ji pomalu neznáme. Mládí je takovým přípravným hereckým kursem. Hrajeme si na něco, co nejsme, bojíme se ukázat pravou tvář, abychom nepřišli o přátele. S kamarády posloucháme amerického černocha, který nám svým prskáním, kašláním, prděním a bůh-ví-čím ještě linoucí se z reproduktoru mírně řečeno trhá uši. A přitom bychom možná raději seděli doma pod peřinou, pili horké kakao a dívali se na televizi.

Jsme ve věku, kdy se necháme lehce ovlivnit. Ovlivňují nás hlavně rodiče. Od mala nás utvářejí k obrazu svému a po tolika letech zjistí, že se to nepodařilo, že musí začít znovu. Ovlivňují nás kamarádi, a to ne vždy dobře. Pokud jsme žili na vesnici s krávami a přistěhujeme se do města, přidáme se k první bandě, která bude ochotná nás přibrat, a bude nám vcelku jedno, co dělá. Ovlivňují nás učitelé, kteří nám od 1. třídy tlučou do hlavy slušné chování, což se v průběhu let ukáže také jako zbytečné.

Když je nám už hodně zle, nejlepší je zamknout se v pokoji a přemýšlet o všem, co se nám stalo, s tím, že až vylezeme z našeho království, nebudeme o nic moudřejší. Rozjímání ale nemusí být na škodu. Někdy totiž přijdeme na to, že rodiče nejsou zase takoví blbci, že i když nás sourozenci pěkně štvou, není občas na škodu je mít doma a že učitelé, ať vyhlížejí sebehrůzněji, nás chtějí jen něco naučit.

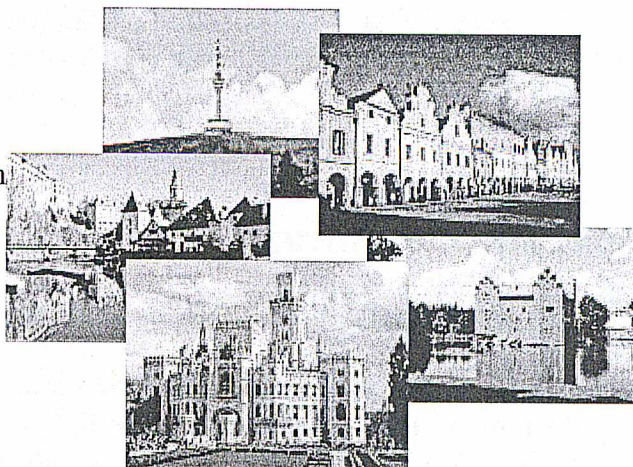
Ale stejně to mládež na počátku 3. tisíciletí nemá jednoduché. Při vší elektronice, která nás obklopuje, je div, že ještě někdo chodí pěšky. Za pár let se bude všechno dělat přes internet a jediný problém bude přetížení systému.

Je tedy vůbec možné vycházet s teenagery dobře? Nechceme být vychováváni ani chápáni. Chceme jenom zůstat, jací jsme.

ŠKOLNÍ VÝLETY 2009

1. ročník	Milotice, ZOO Hodonín
2. ročník	Hypocentrum Koryčany
3. ročník	Kopřivnice, Rožnov p.Radhoštěm
4. ročník	Modrá, Velký Lopeník
5. ročník	Moravský Kras
6.A + 6.B	Olomouc – lanové centrum
7.A + 7.B	Filmový festival Zlín
7.C + 8.A	Východní Čechy
8.B + 8.D	Jižní Čechy
8.C	Sidonie
9.A	Morava – řeka, Olomouc
9.B + 9.C	Jeseníky

Výlet do lanového centra PROUB

Ahoj babi,
 píše Ti dopis o školním výletě do centra Olomouci.
 Ráno 1. června jsme vyjeli. Naše první zastávka byla modř.
 Tam jsme byli 15 minut a jeli do Olomouc. Vyčkali jsme u
 a jsme na náměstí. Učitelé nám dali 1. kontrolu. Byli tam
 nejvíce brýle a očky. Jak se bylo jeli jsme do lanového centra.
 Právě jsme se a instruktoři nám vysvětlili, jak se má dáť poprvé.
 Když jsme si vykoušeli malí pískáčky a jistě si s kamarády, byli
 jsme připraveni. Ale 3 hod. a instruktoři nás pochválili
 My jsme si nešli ani věci a jsme se s nimi. Učitelé nás za
 odměnu dali do. Tam jsme si a
 vyběhli něco zadarmo. A pak si nás spočítali, maršovali
 do a jeli
 S rozpravou muska
 Monika.

Marika 6.A

Výlet 8.D

Výlet se mi moc líbil a nejlepší byl čas, který jsme strávili v kempu Křivonoska v Hluboké nad Vltavou, když jsme hráli Vadí nevádí nebo si házeli s ringo kroužky. Úplně nejlepší byl pro mě večer. I přesto, že nás postihla bouřka, tak to bylo super, protože se nakonec vyjasnilo. Když jsme hráli ve vedlejší chatce s děckama Kenta nebo když Iva hledala Otu v pánských sprchách, aby ho mohla polít vodou a také se mi líbilo, když chodili učitelé pod okny a kontrolovali, jestli spíme. To všechno jsou zážitky, na které se nezapomíná.

Výlet Sidonie 28. – 29. 5. 2009

...jenže volejbal hrála sotva půlka a ta druhá seděla u páté chatky a povídala si s jedním středoškolákem Františkem. Vykládal nám, jak má udělané všelijaké kurzy. Sedělo se tam tak hodinu a půl. Potom se šlo na oběd. Pak jsme se rozloučili s našimi novými kamarády, kteří jeli domů. My jsme se sbalili a jeli jsme také domů. Myslím si, že výlet se spolužákům líbil a že mají hodně zážitků.

Jižní Čechy, 8.B

Nejvíce mě na výletě dojala Schwarzenberská hrobka v Třeboni. Nádherná budova jak zvenčí, tak zevnitř. Cihly propichované husími brky a rákosovými tyčemi. Ruční práce byly úchvatné. A co teprve ta hrobka! 28 rakví všech rozměrů černé barvy. Hrobka se dělila na 6 křídel a v každém cca 5 rakví...

NEJLEPŠÍ VÝSLEDKY ŽÁKŮ NAŠÍ ŠKOLY VE SPORTU

Srovnávací testy – finále v Hradci Králové 15. 5. 2009

Po náročné kvalifikaci ve Znojmě, kde hoši porazili ve finále domácí Znojmo, zajížděli v pátek 15.5. na republikové finále do Hradce Králové s určitými obavami. Porazíme České Budějovice? Porazíme Příbram? Uhrajeme nějaké body s domácím Hradcem? A kdo jsou další naši soupeři?

Z pěti odehraných náročných zápasů jsme 4x zvítězili a 1x prohráli s Českými Budějovicemi, což znamenalo celkové 2. místo v republice.

Všem chlapcům ze 7.A patří poděkování za skvělé výkony a bojovnost a snad jim stříbrná medaile, kterou si odvezli domů za druhé místo, bude ještě dlouho připomínat tento úspěšný den.

Krajské finále atletického čtyřboje ve Valašském Meziříčí 28. 5. 2009

Po postupu z okresního kola zajížděla naše družstva na KF A4 do Val. Meziříčí. Úroveň KF byla vysoká. St. dívky měly velké ambice, ale bez L. Koudelové to na postup do republikového finále nestačilo a obsadily „až“ 5. místo. Starší hoši obsadili místo čtvrté.

Výsledky:

Machala	7,8	3:36 s	504	12,01	1899 bodů
Ševčík	7,8	3:16 s	155	9,97	1962 bodů
Miča	7,8	3:02 s	522	56,30	1968 bodů
Velík	7,7	3:28 s	180	52,70	1947 bodů
Fojtík	7,7	3:32 s	466	10,63	1804 bodů
Mikulcová	9,9	3:18 s	135	39,60	1331 bodů
Rosíková	8,7	3:23 s	140	34,80	1561 bodů
Charvátová	8,9	2:57 s	408	7,11	1591 bodů
Michalcová	9,0	3:00 s	424	6,70	1545 bodů
Joklová	9,0	3,08 s	433	7,50	1548 bodů

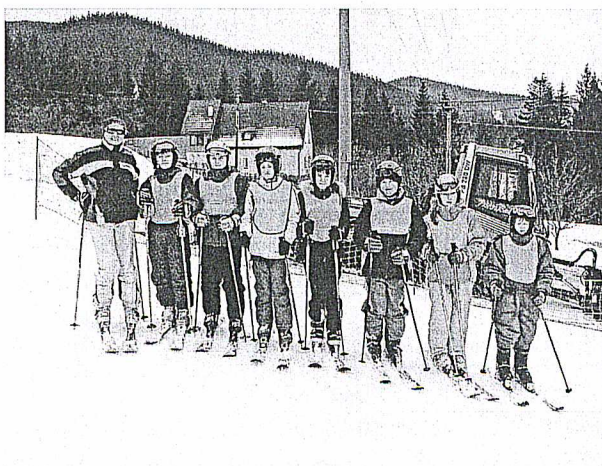
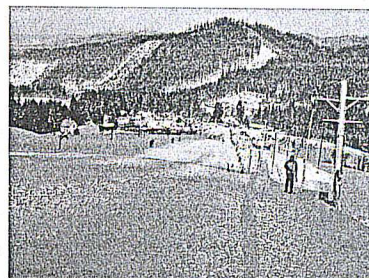
COCA-COLA CUP v Moravském Písku 3. 6. 2009

Ve 4. kole, kde již vítěz postupoval na 3 dny do Prahy, jsme se utkali s celky základních škol Lanžhota (4:0), Mor. Písku (0:1) a St. Města (0:0). Ze všech zápasů jsme měli skóre 18:1 (1 prohra s Mor. Pískem), přesto kluci do Prahy nepostoupili, ač by si to zasloužili.

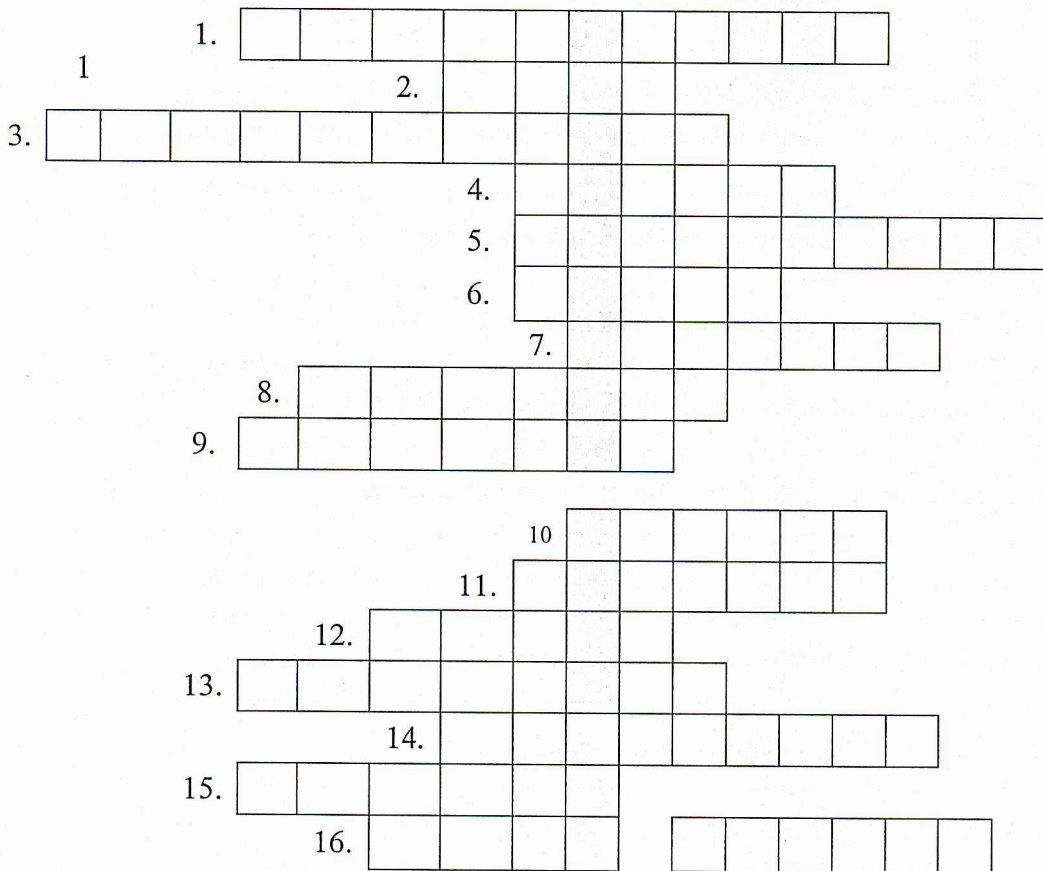
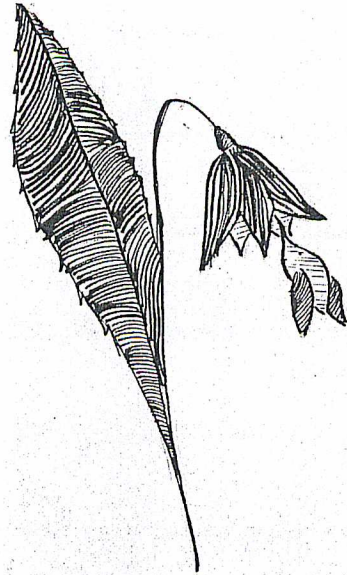
Soustředění sportovních tříd na MonteLope 8. 6. – 12. 6. 2009

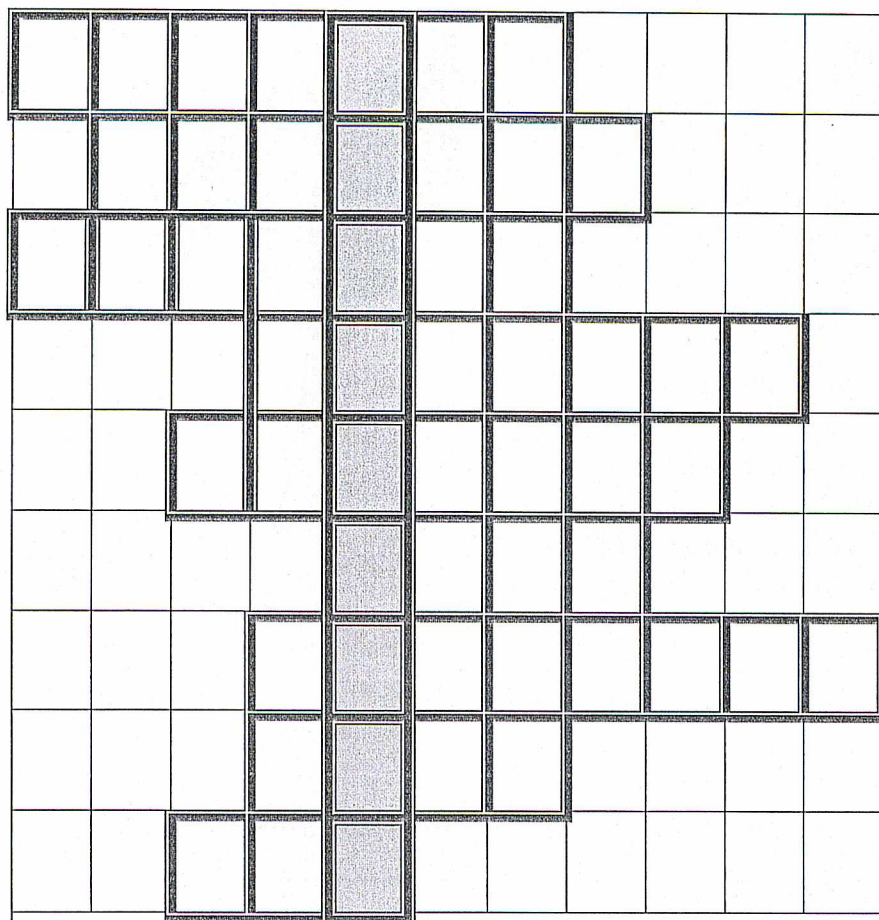
Soustředění sportovních tříd na MonteLope proběhlo bez problémů za krásného počasí. Chlapci i dívky odtrénovali přes 15 hod. tréninkových jednotek. Chlapci od pondělí do středy odpoledne (36 chlapců) a dívky od středy odpoledne do pátku 15 hod. (31 dívek).

FOTOGRAFIE Z LVVZ – Sachova Studánka a Velká Rača

1. Nový umělecký směr?
2. Kdo napsal Zapadlé vlastence?
3. Co vzniklo v 18. stol ve Francii?
4. Nejvýznamnější představitel Májovců?
5. Co psal Svatopluk Čech?
6. Kdo se narodil v Dolínku u Mělníka?
7. Představitel čeho byl Svatopluk Čech?
8. Vlastní jméno Karolíny Světlé?
9. Druhé jméno autora Kytice?
10. Co napsali Alois a Vilém Mrštíkovi?
12. Vlastní jméno Vrchlického?
13. Jaký prozaický útvar vymyslel Arbes?
14. Odkud byl Adam Michna?
15. Významná osobnost Národního obrození?
16. Jak se nazýval životopis Karla IV.?

Jak se jmenuje trenér, který dovedl fotbalisty Slavie Praha poprvé v historii klubu do Champions league?

Jaký klíčový hráč České rep. je už téměř rok zraněný?

Který ruský fotbalista má nahradit Rosického v Arsenalu?

Jak se jmenuje nejslavnější fotbalista Manchesteru United ?

Jak se jmenuje sport, ve kterém se proslavil M.Schumacher ?

Jak se jmenuje brankář, který vychytil na MS 2007 U20 stříbrné medaile?

Který trenér vyhrál v r. 2004 s týmem FC Porto Champions league?

Jak se nazývá sport, ve kterém se proslavil T. Woods?

Jak se nazývá hokejová liga v USA a Kanadě?

Volba povolání

školní rok 2008/09

<i>vycházející žáci</i>	<i>celkem</i>	<i>chlapci</i>
9. ročník	73	45
8. ročník	2	2
5. ročník	1	0

Přijímací řízení na SŠ

I. studijní obory

<i>třída</i>	<i>přihlášek</i>		<i>přijato</i>		<i>úspěšnost přijetí v %</i>
	<i>celkem</i>	<i>chlapci</i>	<i>celkem</i>	<i>chlapci</i>	
IX.A	22	11	22	11	100,00
IX.B	10	5	10	5	100,00
IX.C	19	8	19	8	100,00
9. ročník	51	24	51	24	100,00
V. B	1	0	1	0	100,00
5. ročník	1	0	1	0	100,00

Z celkového počtu žáků 9. ročníku bylo přijato na *studijní obory* **51 žáků**, což činí **69,86 %**.

II. učební obory

<i>třída</i>	<i>přihlášek</i>		<i>přijato</i>	
	<i>celkem</i>	<i>chlapci</i>	<i>celkem</i>	<i>chlapci</i>
IX.A	2	1	2	1
IX.B	13	13	13	13
IX.C	7	7	7	7
9. ročník	22	21	22	21
VIII.D	2	2	2	2
8. ročník	2	2	2	2

Z celkového počtu žáků 9. ročníku bylo přijato na *učební obory* **22 žáků**, což činí **30,14 %**.

Přehled škol s počtem přijatých uchazečů – 9. ročník

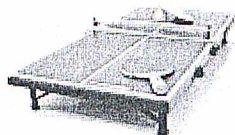
Přehled škol s počtem přijatých uchazečů – 9. ročník

<i>počet žáků</i>	<i>celkem</i>	<i>dívky</i>		<i>chlapci</i>	
		<i>maturitní</i>	<i>učební</i>	<i>maturitní</i>	<i>učební</i>
<i>typ oboru</i>					
Gymnázium JAK Uh. Brod	7	6	0	1	0
Gym. a jazyková škola Zlín	3	2	0	1	0
Gymnázium Jana Pivečky	3	1	0	2	0
Gymnázium Uherské Hradiště	1	1	0	0	0
SŠ prům. a hotel. Uh. Hradiště	5	2	0	3	0
SŠ zdravotnická Uh. Hradiště	2	2	0	0	0
SOŠ Uh. Brod	3	3	0	0	0
OA a VOŠ Uh. Hradiště	3	2	0	1	0
SPŠ Uh. Brod	18	1	1	6	10
SOŠ Luhačovice	5	2	0	0	3
CSOŠ Bojkovice	1	1	0	0	0
SPŠ MV Holešov	1	1	0	0	0
SOŠ technická Uh. Hradiště	3	0	0	2	1
Soukromá SOŠ a G, s. r. o. Kunovice	1	1	0	0	0
COPt Uherský Brod	2	0	0	0	2
VŠŠ MV Mor. Třebová	1	0	0	1	0
SOU Uherský Brod	4	0	0	0	4
SPŠ Zlín	3	0	0	3	0
SOŠ Otrokovice	1	0	0	1	0
SOŠ Slavičín	2	1	0	0	1
SŠ hotelová a služeb Kroměříž	1	1	0	0	0
SPŠ strojnická Olomouc	1	0	0	1	0
SOŠ vinařská a zahradnická Valtice	1	0	0	1	0
SŠ průmyslová a umělecká Hodonín	1	0	0	1	0
celkem	73	27	1	24	21

OKÉNKO 1. STUPNĚ

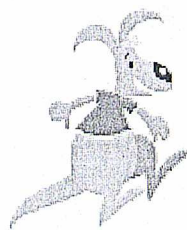
V uplynulém období se děti 1. stupně naší školy vydováděly v celé řadě nejen sportovních soutěží. Okénko je pootevřené, takže ráčte nahlédnout..

O PINGPONGOVÉHO KRÁLE

Do soutěže se přihlásilo celkem 26 kluků a holek. Los je rozdělil do tří skupin a pavoučí systém turnaje určil tři finalisty. Ti si to potom rozdali o pingpongového krále mezi sebou. O konečném pořadí rozhodovalo až skóre.

1. Tomáš ONDŘEJ (5.B),
2. Josef GAZDÍK (5.A),
3. Cyril JURÁSEK (3.B)

Já, **MATEMATICKÝ KLOKAN**, vydávám **OSVĚDČENÍ** nejlepším řešitelům v mezinárodní matematické soutěži:

1. Milan POLÁCH, 4.A - 75 b.
2. Veronika STUPŇÁNKOVÁ, 4.B - 68 b.
3. Nikola MLČŮCHOVÁ, 4.B - 67 b.

1. Anna WOLFOVÁ, 3.B - 43 b.
2. Jakub PLÁŠEK, 3.A - 42 b.
3. Cyril JURÁSEK, 3.B - 35 b.

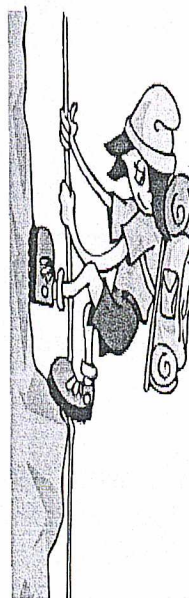
O NEJLEPŠÍHO ŠPLHOUNKA

Silné ruce, hbité tělo, v tělocvičně „makej“ znělo !!! 64 ještěrek dohromady zdolalo přesně 512 metrů ...

1. Gabriela PLUNDRÁKOVÁ, 3.B (6,21 s)
2. Pavlína RIDOŠKOVÁ, 3.A (6,99 s)
3. Eliška SMÉKALOVÁ, 3.B (7,40 s)

1. Michaela NEZHYBOVÁ, 4.A (6,55 s)
2. Kristýna UCHYTILOVÁ, 4.B (6,84 s)
3. Veronika TRČKOVÁ, 4.A (7,14 s)

1. Valerie STAŇOVÁ, 5.B (6,79 s)
2. Jana HANKOVÁ, 5.A (6,80 s)
3. Martina URBÁNKOVÁ, 5.B (8,34 s)

1. Robin SZITAI, 3.B (6,06 s)
2. Tomáš DOLINA, 3.B (6,62 s)
3. Pavel MACHALA, 3.A (7,18 s)

1. Michal SVITÁK, 4.B (5,84 s)
2. Tomáš STAŠEK, 4.A (7,16 s)
3. Tomáš POLÁCH, 4.A (7,19 s)

1. Ondřej MAŠTALÍŘ, 5.A (5,22 s)
2. Michal MIKESKA, 5.B (5,99 s)
3. Patrik VALÁŠEK, 5.B (6,75 s)

MC DONALD 'S CUP

Tak se jmenuje tradiční *fotbalové klání* dětí na 1. stupni ZŠ. Po úspěchu starších (4. - 5. třída) v okrskovém finále v Uherském Brodě nás toto družstvo reprezentovalo v **okresním finále**, které se uskutečnilo na ligovém stadionu 1. FC Slovácko v Uherském Hradišti. Ani tam se kluci neztratili, vyhráli základní skupinu a po šťastném penaltovém rozstřelu v semifinále si zahráli ve finále se Sportovní ZŠ z Uherského Hradiště. Ta už byla nad jejich síly, přesto prohra 0:1 až tolik nemrzela při pohledu na parádní pohár a stříbrné medaile, které se jim za pár deštivých okamžiků leskly na prsou. Vzorně nás prezentovali *Jiří VAROUS, Tomáš STAŠEK, Patrik MARTINEC, Martin JANČAŘÍK, Juraj LIŠKA, Jan GABRHEL, Robert DUBOVSKÝ, Josef GAZDÍK, Ondřej MAŠTALÍŘ, Michal MIKESKA, Patrik VALÁŠEK a Viktor POLÁŠEK.*

O FLORBALOVÉ BORCE

V tělocvičně naší školy se uskutečnila úspěšná zkouška statiky. To si to totiž mezi sebou rozdali kluci a holky 3., 4. a 5. tříd ve *florbalovém turnaji*. V bouřlivém prostředí bylo k vidění nejen 120 gólů. Celkem šest týmů nižšího stupně vstoupilo do bojů o titul **florbalových borců** v bouřlivé atmosféře hřímajících ochozů. Systémem každý s každým pak kluci a holky odehráli celkem 15 utkání, ve kterých padlo neuvěřitelných **120 gólů**. Jasného favorita turnaj neměl, boje byly tvrdé, ale v duchu fair play. O pořadí na pomyslných stupních vítězů pak rozhodovala až vzájemná utkání. Největší radost při vyhlásování výsledků měly děti ze třídy 4.A *Radek CHOVANEC, Radek SKOČOVSKÝ, Martin JANČAŘÍK, Michal PIRCHAN, Andrea BAIEROVÁ, Dominik SLAVÍČEK a Tomáš STAŠEK.*

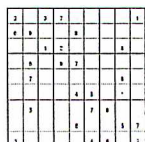
Pořadí týmů:	1. 4.A 27:13 8b.	(nejlepší hráč týmu Dominik SLAVÍČEK)
	2. 5.B 28:11 8	(Jan MICHALČÍK)
	3. 4.B 13:15 6	(Jakub ŠOPÍK)
	4. 5.A 32:15 6	(Robert DUBOVSKÝ)
	5. 3.A 15:29 2	(Jakub VAROUS)
	6. 3.B 5:37 0	(Tomáš DOLINA)

AQUAPARK OČIMA DĚTÍ

Ve výtvarné soutěži pořádané Plaveckou školou Uherské Hradiště se prosadila i naše malá malířka ze třídy 4.A – **Andrea BAIEROVÁ**. V silně konkurenci okresní soutěže si ze slavnostní vernisáže v hradištském kině Hvězda odvezla *vavříny vítězky*.

SUDOKU

V Uherském Hradišti se uskutečnilo okresní finále populární matematicko-logické soutěže, ve které jsme měli několik želízek v ohni. Nejlepšího umístění dosáhla **Aneta FOJTÍKOVÁ** ze 3.B, která vybojovala **2. místo**, a **Dominik SLAVÍČEK** ze 4.A, ten skončil **čtvrtý**.

O NEJVĚTŠÍ RANAŘE

Turnaj ve vybíjené ukázal, že na 50 čtvrtácků a pátácků dobře ví, co s míčem. Soutěžilo se systémem každý s každým a třídy reprezentovala smíšená družstva. Jako nejlepší tým se ukázali chlapci a děvčata z 5.A, kteří nenašli ani jednoho přemohitele.

POŘADÍ:

1.	5.A	30 : 13	5 b.
2.	5.B	27 : 15	4
3.	4.A	22 : 25	3
4.	4.B	12 : 38	0

Výběr nejlepších ranařů a ranařek nás pak reprezentoval v okresním finále **Preventan Cupu**. V naší moderní sportovní hale se představilo celkem 10 smíšených družstev a 4 dívčí. Na třech kurtech se odehrál maraton 30 utkání a my jsme si nevedli vůbec zle.

Děvčata (Vítková Sára, Staňová Valerie, Bartošíková Kateřina, Poláchová Nela, Lahutová Iveta, Librová Hana, Hanková Jana, Dynková Kateřina, Chovancová Míša, Baierová Andrea, Zálešáková Tereza a Škodová Klára) vybojovala **2. místo**, když finále s Nivnicí nebylo až tak jednoznačné.

Chlapci (Gabrhel Jan, Mikeska Michal, Polášek Viktor, Gazdík Josef, Maštaliř Ondřej, Dubovský Robert, Varous Jiří, Valášek Patrik, Slavíček Dominik, Liška Juraj, Kostka Matěj a Stašek Tomáš) skončili na **3. místě**, když v boji o finále prohráli o jediný bodík.

Kinderiáda

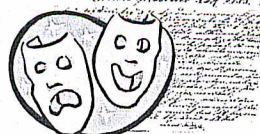
Takhle se jmenuje *atletická soutěž* pro děti nižšího stupně. Tým tvoří vždy jeden chlapec a jedna dívka z 2., 3., 4. a 5. ročníku. Všichni běží 60 m, druháci navíc *skáčou z místa*, třetíci *házejí 1 kg míčem*, čtvrtáci pro změnu *krikeťákem* a pátáci *skáčou do dálky*. Na závěr se ještě běží *štafeta 4 x 60 m*. Regionálního finále v Uherském Hradišti se zúčastnilo 30 škol a naše družstvo malých šikulů pod vedením paní vychovatelky Jitky Hankové se ve výsledkové listině rozhodně neztratilo a vybojovalo si postup do **celostátního finále v Praze na Strahově**. Tam se jim už tolik nedařilo, ale dvoudenní pobyt v hlavním městě byl pro ně určitě nezapomenutelným zážitkem. Naše soupiska pro pražské finále:

Barbora NAVRÁTILOVÁ a Zbyněk ZÁBOJNÍK, Pavlína RIDOŠKOVÁ a Jindřich KOŽELUHA, Tereza ZÁLEŠÁKOVÁ a Martin JANČAŘÍK a Valerie STAŇOVÁ a Ondřej MAŠTALÍŘ.

RECITAČNÍ SOUTĚŽ

Recitovalo se ve dvou kategoriích, navíc chlapci a děvčata zvlášť. Zde je galerie vítězů:

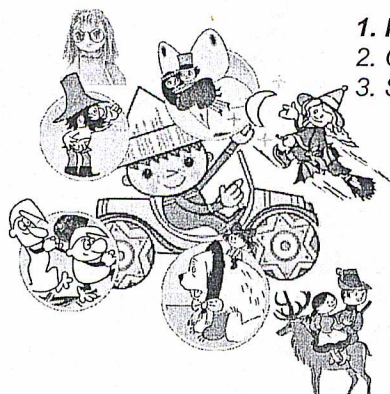
Kateřina STUPŇÁNKOVÁ, 3.B
Lucie REGINÁČOVÁ, 5.A

Cyril JURÁSEK, 3.B
Ondřej MAŠTALÍŘ, 5.A

POHÁDKOVÝ BRAŇÁK

Při příležitosti Dne dětí si třídní učitelé 3. - 5. ročníku společně s vychovatelkami družiny připravili pro své žáky braňák, tentokrát v duchu *večerníčkových pohádek*. Kromě běhu v terénu si téměř 120 dětí muselo poradit i s kvízovými otázkami. Zde je přehled nejúspěšnějších hlídek:

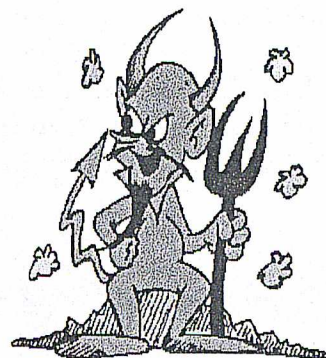
1. Partyzáni	3.A	25:46,0
2. Gepardi	3.B	26:46,0
3. Snowboardačky	3.A	27:07,0

1. Slavia Praha	4.B	23:25,0
2. SPEED Club	4.A	23:48,0
3. Líní krtci	4.A	24:48,0

1. Killer Speed	5.B	21:35,0
2. Super Girls	5.A	23:10,0
3. Pět blesků	5.A	23:33,0

ČERTOVSKÝ PĚTIBOJ

Každou třídu reprezentovala dvojice **čertík a čertice**. V pěti sportovních disciplínách (1 minuta skok přes švihadlo, florbalový slalom, obratnostní dráha se šplhem, 1 minuta přihrávka trčením obouruč a "trakačová" slalomová dráha) si vyzkoušely, že to čertíci nemají vůbec jednoduché. Nejlepšími pekelníky byli na slavnostním setkání vyhlášeni **Michal MIKESKA a Kateřina BARTOŠÍKOVÁ** ze třídy 5.A paní čertice Drgáčové. Dále se čertili **Tomáš STAŠEK a Andrea BAIEROVÁ, Kateřina DYNKOVÁ a Ondřej MAŠTALÍŘ, Valerie VEBROVÁ a Juraj LIŠKA, Pavlína RIDOŠKOVÁ a Eduard DVOŘÁK a Kateřina STUPŇÁNKOVÁ a Tomáš DOLINA**.

ZLÍNSKÝ VORVAŇ

Letos poprvé se žáci naší školy zúčastnili originálního soutěžního klání žáků základních škol pod názvem Zlínský vorvaň. Každá škola měla za úkol sestavit sportovní družstvo ze šesti svých žáků 3. - 8. ročníku a přivést s sebou své fanoušky, kteří by je v jejich soutěžení povzbuzovali. Naši školu reprezentovali **Jakub Plášek (3.A), Tomáš Stašek (4.A), Valerie Staňová (5.A), Vít Švestka (6.A), Katka Mičová (7.A) a Jiří Maštalíř (8.A)**. Jako publikum byli vybráni **žáci 5.A a 5.B**. Všichni se na soutěž těšili a připravovali, neboť "šťěstí přeje připraveným". Pátáci si tedy namalovali transparenty, nabalili s sebou modrá batikovaná trička, modrobílé třepetalky a odjeli spolu se soutěžícími do Zlína. Akce se konala ve sportovní hale Novesta a zúčastnilo se jí 38 družstev ze základních škol Zlínského kraje a města Púchov.

Naším soutěžícím se v netradičních disciplínách sice moc nedařilo a umístili se ve druhé polovině tabulky, přesto jsme neodjeli s prázdnou!!! Za originální povzbuzování a skandování udělila odborná porota bojkovským fanouškům **cenu za nejlépe fandící publikum**. A tak jsme přece jen přivezli tolik vysněný pohár!